AIREDALE TERRIER

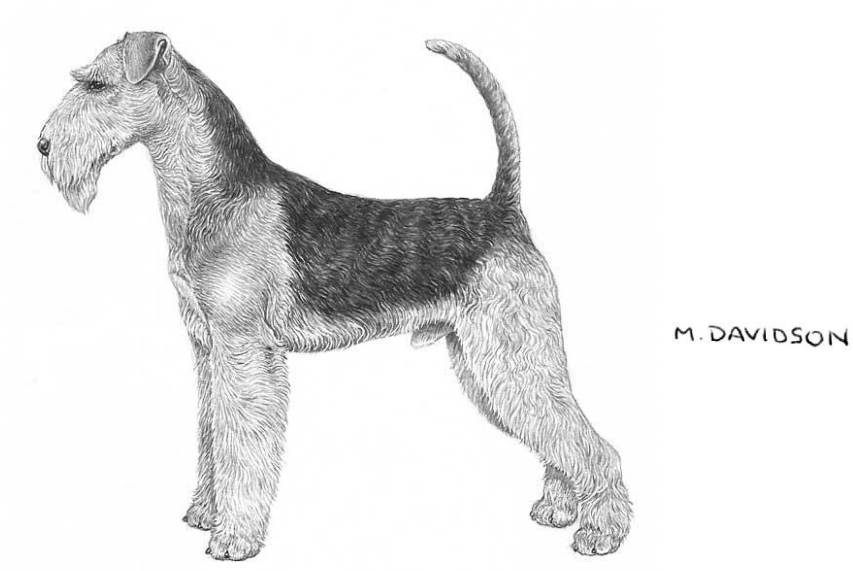
Oprindelsesland: Storbritannien

Anvendelse: Terrier.

Klassifikation: FCI Gruppe 3 (Terriers),
Sektion 1 (Store og middelstore terriers)
Brugsprøve efter det enkelte lands bestemmelser

Kort historisk oversigt:

Airedale Terrier er en af Storbritanniens nationale racer. Racen stammer fra Yorkshire, og navnet menes at være opstået i forbindelse med The Airedale Show. Mange forskellige terriertyper fra dalene omkring floderne Wharfe, Calder og Aire blev i et stort antal udstillet på denne udstilling.
Airedale Terrier er den største af terrierracerne og indeholder alle de mest karakteristiske træk hos denne gruppe af hunde. Racen bliver også kaldt "Terriernes Konge".
Airedale Terrier har en særdeles veludviklet sporsans. Den har som sporhund været anvendt i Afrika, Indien og Canada.
I krigstid har den som redningshund assisteret Røde Kors og tjent såvel de britiske som de russiske landstyrker.
Det britiske politi har også gjort brug af denne races fortræffelige egenskaber.

AIREDALE TERRIER

Helhedsindtryk: Den største af terrierne. Det er en muskuløs, energisk og ret kompakt hund, som hverken er opløben eller for lang i kroppen.

Temperament: Udtrykket er intenst. Dens bevægelser er hurtige, og den er til enhver tid spændt af forventning. Karakteren kan klart aflæses i øjnenes udtryk samt i holdningen af ørerne og den opretstående hale. Den er udadvendt og tillidsfuld, venlig, modig og intelligent. Altid årvågen, ikke aggressiv, men frygtløs.

Hoved: Helt i balance uden mærkbar forskel på længden af skalle og næseparti. Der ingen rynker

- Skalle: Lang og flad, ikke for bred mellem ørerne, gradvis lidt smallere mod øjnene.
- Stop: Knapt synligt
- Næse: Sort
- Næseparti: Godt udfyldt foran øjnene, hverken konkavt (dish-faced) eller brat indfaldende. Det er fintmejslet, hvilket udelukker et kileformet eller uædelt hoved.
- Læber: Stramme
- Kæber, bid: Både over- og underkæber er dybe og kraftfulde, stærke og muskuløse. Et stærkt næseparti er meget ønskeligt. Kæberne må ikke være overdrevent udviklede, så de får kinderne til at virke fyldige, da et bredt kindparti er uønsket. Kraftige tænder. Saksebid foretrækkes, dvs. at de øverste fortænder tæt overlapper de nederste, og at biddet ligger vinkelret på kæberne, men tangbid accepteres. Overbid eller underbid er uønsket.
- Kinder: Flade og på ingen måde fyldige

Øjne: Mørke af farve, små, ikke fremtrædende, fulde af terrier-udtryk, intensitet og klogskab. Lyse eller udstående øjne er særdeles uønskede.

Ører: V-formede, båret med forreste kant ind til hovedet. De er små, men ikke ude af proportion med hundens størrelse. Overkanten af ørets fold ligger en smule over skallens niveau. Hængende eller for højt ansatte ører er uønskede.

Hals: Tør, muskuløs, af moderat længde og tykkelse. Den bliver gradvis bredere mod skuldrene og er fri for løs halshud.

Krop:

- Ryg: Kort, stærk, lige og vandret uden slaphed
- Lænd: Muskuløs. Hos hunde med kort lænd og langt ribbensparti er der kort afstand mellem ribben og hofter. Hvis en hund har langt lændeparti, vil der her vise sig nogen løshed.

AIREDALE TERRIER

Bryst: Dybt (dvs. omtrent i niveau med albuerne), men ikke bredt. Godt hvælvede ribben

Hale: Traditionelt kuperet (*NB! Kupering er forbudt i Danmark*).

Kuperet: Højt ansat og båret muntert, men ikke i krølle over ryggen. Den har god kraft og substans. Halespidsen ligger i højde med skallens top.

Ukuperet: Højt ansat og båret muntert. Den har god kraft og substans.

Lemmer:

Forpart: .

Skuldre: Lange og flade skulderblade, godt tilbagelagte og skråtliggende

Albuer: Placeret lodret under kroppen og arbejder fri af kroppens sider.

Underarm: Forbenene er fuldkommen lige med gode benstammer.

Forpoter: Små, runde og kompakte med tykke, elastiske trædepuder. Moderat hvælvede tæer der er hverken ind- eller udaddrejede.

Bagpart:

Overlår: Lange og kraftfulde

Knæ: Velvinklede, hverken ind- eller udaddrejede

Underlår: Muskuløst

Mellemfod: Lavt ansatte haser, stillet parallelle set bagfra

Bagpoter: Som forpoterne

Bevægelse: Benene føres direkte fremefter. Forbenene bevæges frit, parallelt med kroppens sider. Set forfra skal forbenene fortsætte den lige linie fra fronten med poterne i samme indbyrdes afstand som albuerne.

Fremdriften leveres af bagbenene.

Pels:

Hårlag: Hård, tæt og ruhåret, ikke så lang, at den virker tjavset. Den er lige og tæt tilliggende på krop og ben. Dækpelsen er hård, ru og stiv. Underulden er kortere og blød. Den mest stride pels er lidt kruset eller kun let bølget. En krøllet eller blød pels er særdeles uønsket.

Farve: Sadlen er sort eller gråsprængt ligesom det øverste af halsen og halens overside. Al øvrig pels er tan-farvet. Ørerne har ofte en mørkere tan-farve, og schattering kan forekomme rundt om halsen og på skallens sider. Nogle få hvide hår mellem forbenene accepteres.

Størrelse: Skulderhøjde for hanner: Cirka 58-61 cm

for tæver: Cirka 56–59 cm

Fejl: Enhver afvigelse fra de foregående punkter betragtes som en fejl, hvis betydning for bedømmelsen skal stå i nøje forhold til afvigelsens omfang og dens indvirkning på hundens sundhed og velbefindende.

Diskvalificerende fejl:

- Aggressive eller overdrevent sky hunde
- Hunde, som tydeligt viser tegn på fysiske eller adfærdsmæssige abnormiteter.

Bemærk:

- Hanhunde skal have to normalt udviklede testikler i pungen.
- Kun funktionsdygtige og klinisk sunde hunde med racetypisk præg bør anvendes i avlen.

Dansk Kennel Klubs bemærkning:

Forhold, der påvirker en hunds sundhed negativt, betragtes som en alvorlig fejl

Ω Ω Ω

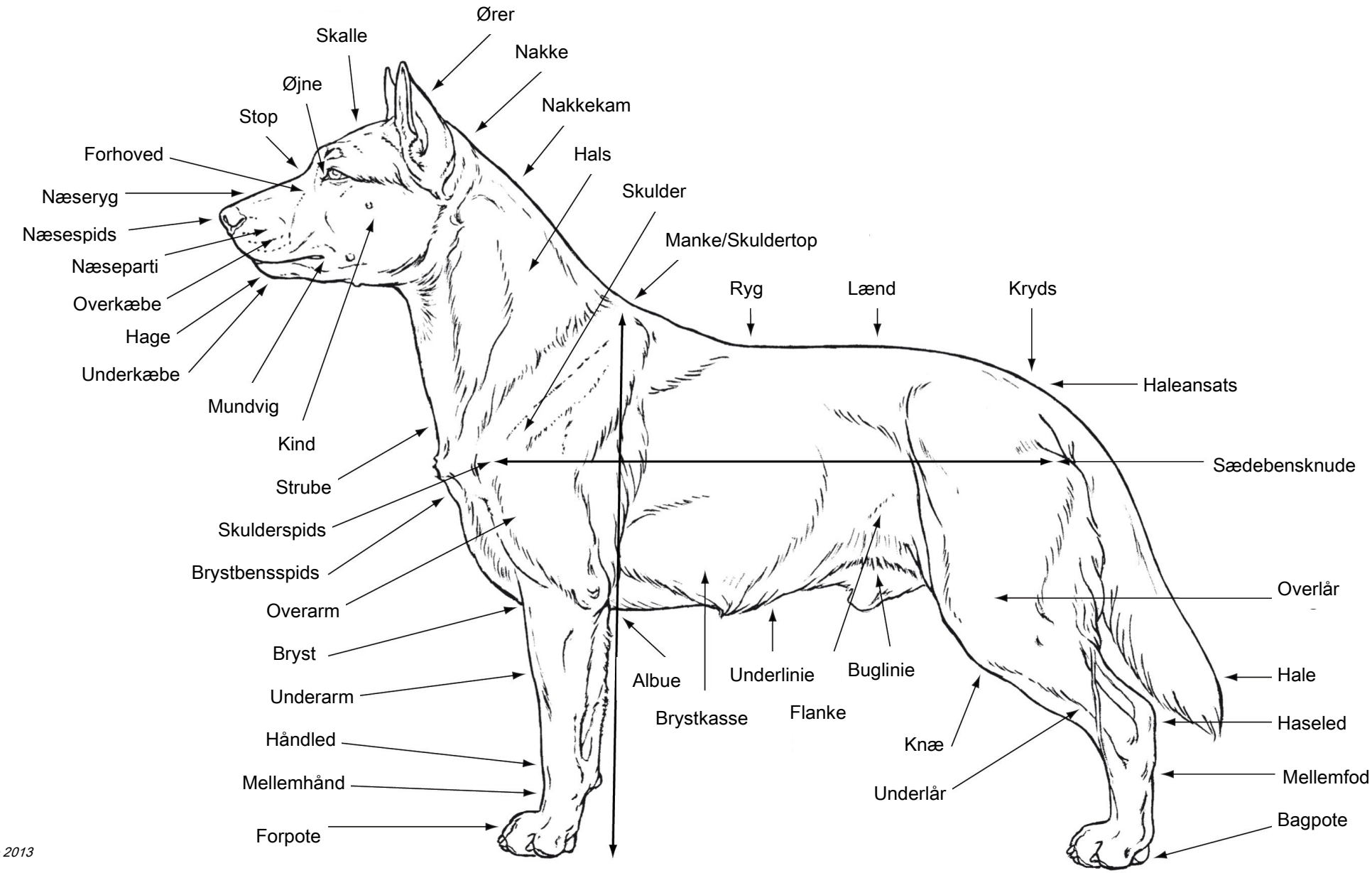
Standarden udgivet af FCI 23. AUGUST 2021

Oversættelsen godkendt af DKK's Standard Komité

SEPTEMBER 2022

¤ ¤ ¤ NB! Denne udgave erstatter standard udsendt af DKK i NOVEMBER 2018 ¤ ¤ ¤

Anatomiske træk

Bystrup 2013